

PARAULA I VIDA

Santes festes de Nadal!

La joia de la vinguda del Senyor, el Messies esperat, amb tot el poder de la seva tendresa, ompli els nostres cors i els transformi! Som al Nadal. Jesús, des de la pobresa i la indefensió de Betlem, ens atreu cap a la humilitat i la senzillesa.

Només un cor senzill coneix Déu, només un cor humil i pobre el pot rebre, només un cor d'infant, desitjós d'estimar i de ser estimat del tot, pot conèixer la felicitat de l'Amor que Déu ens dóna.

Déu és amor. El seu poder és la tendresa. Ell sempre ens ofereix la seva

misericòrdia i la seva salvació, i aquests dies novament ho podem experimentar. Serem feliços si ens deixem transformar per la salvació que Jesús ens ve a regalar sense exigir res a canvi; només que ens deixem estimar i salvar per Ell, que ens obrim al perdó i a la reconciliació, que ens comprometem a viure la caritat envers tots els qui sofreixen, els més vulnerables. En el germà sempre està present Déu mateix.

Enfortim la fe i la confiança en Ell, perquè així serem realment fills de Déu en el Fill Jesús. Us desitjo que aquestes festes del Nadal del Crist siguin festes amb vivència de família, de fraternitat i d'acollida del pròxim, plenes d'amor i alegria.

Bon Nadal a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Fragment del segle XVII del retaule d'Encamp (Principat d'Andorra)

ACTUALITAT

Sant Feliu de Castellciutat acull un gran pessebre

L'església de Sant Feliu de Castellciutat ha instal·lat en una de les seves capelles laterals un pessebre monumental, confeccionat per dos fidels, veïns del poble. Va ser inaugurat el dia de la Puríssima. Joan Ribó i Andreu Bonet han dedicat una part del seu temps a anar configurant les imatges i el diorama inicialment exposats a les seves cases particulars. Enguany se n'ha fet una exposició oberta al públic, en aquest cas, a l'església parroquial, amb una gran quantitat de figures i molts detalls: a més del naixement, les figures clàssiques del pessebre amb els Reis Mags, pastors, àngels... hi ha un claustre, fonts, rius i pobles sencers. Està oberta els dies de Nadal i ho estarà els dies 1 de gener de 17 a 20 h i els dies 2, 3 i 4 de 19 a 21 h. El dia 6 de gener estarà oberta d'11 a 14 h.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Reconciliar-se amb el passat (i IV)

La pau amb la consciència es malbarata quan s'ha transgredit l'ordre, el sentit del deure, quan s'ha incorregut en una exageració, en una hybris, com deien els grecs. La hybris consisteix en passar-se de la ratlla, en extralimitar-se i això era, segons els grecs, castigat pels déus. La pau de consciència es tradueix també en l'obrar i en el produir. Quan, en canvi, no hi ha pau en el dedins, es tendeix a cercar un cap de turc, algun boc expiatori que pugui canalitzar el malestar i a qui imputar la raó del desassossec.

Per evitar aquesta desmesura que genera malestar en la consciència, cal aprendre a adonar-se de les pròpies limitacions. També cal aprendre a acontentar-se amb allò que és suficient. Aquest

és el secret per a ser ric, fins i tot essent pobre. Contràriament, hi ha qui viu, permanentment, en pobresa tot i estar envoltat de riqueses, perquè sempre vol més i no posa fre al desig.

Hi ha una desproporció entre les nostres aspiracions i les nostres capacitats reals. Aquest és un dels motius del desassossec, de la lluita interior.

Molt habitualment, volem el que no tenim i quan ho tenim, ens sembla poc i, de nou, desitgem el que encara no posseïm. Aspiram a guanyar la medalla d'or en la carrera o el primer premi en el concurs de cant, sense adonar-nos de la debilitat de les pròpies cames o de la mala oïda que ens incapacita per a aquestes activitats.

En canvi, disposem de capacitats que no hem desenrotllat i que han acabat atrofiant-se. Massa sovint, no aspirem al que podem i, en canvi, anhellem ésser o tenir el que no podem. Ambdues frustracions es corregeixen si ens adonem de la pròpia limitació. Aquest sentit del límit és una de les claus per acceptar la pau amb un mateix.

En definitiva, el camí és trobar-se, per després oblidar-se i, en oblidar-se, fer-se transparents a tot el que existeix. Reconciliar-se amb la pròpia història, fer un ús adequat del llenguatge i tenir la consciència tranquil·la: heus aquí tres factors determinants per edificar la pau interior.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

¡Santas fiestas de Navidad!

Fragmento del siglo XVII del retablo de Encamp (Principado de Andorra)

¡El gozo de la venida del Señor, el Mesías esperado, con todo el poder de su ternura, llene nuestros corazones y los transforme! Llegó la Navidad. Jesús, desde la pobreza y la indefensión de Belén, nos atrae hacia la humildad y la sencillez. Sólo un corazón sencillo conoce a Dios, sólo un corazón humilde y pobre lo puede recibir, sólo un corazón de niño, deseoso de amar y de ser amado por completo, puede conocer la felicidad del Amor que Dios nos da.

Dios es amor. Su poder es la ternura. Él siempre nos ofrece su misericordia y su salvación, y en estos días de nuevo lo podemos experimentar. Seremos felices si nos dejamos transformar por la salvación que Jesús nos viene a regalar sin exigir nada a cambio; sólo que nos dejemos amar y salvar por Él, que nos abramos al perdón y la reconciliación, que nos comprometamos a vivir la caridad para con todos los que sufren, los más vulnerables. En el hermano siempre está presente Dios mismo.

Fortalezcamos la fe y la confianza en Él, porque así seremos realmente hijos de Dios en el Hijo Jesús. Os deseo que estas fiestas de la Navidad de Cristo sean fiestas con vivencia de familia, de fraternidad y de acogida del prójimo, llenas de amor y alegría.

¡Feliz Navidad a todos!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Celebració de l'assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes a Balaguer

El diumenge dia 4 de desembre de 2016 es va celebrar, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, la 38a Assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell amb la participació d'un centenar de persones. L'assemblea s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia al Santuari-Basílica del Sant Crist presidida per Mn. Ignasi Navarri, Vicari General i Consiliari de l'Hospitalitat. En la seva homília, corresponent al segon diumenge d'Advent, animà a viure aquest temps d'Advent amb novetat i amb l'austeritat viscuda i proclamada per Joan Baptista i acompanyats sempre de la mà de Maria. Com cada any, es pregà pels membres difunts de l'Hospitalitat.

L'assemblea que s'inicià amb una pregària a la Mare de Déu i amb la salutació del President de l'Hospitalitat, el Sr. Josep M. Marimon. Després es va parlar de la revisió dels actes realitzats al llarg d'aquest any 2016; aprovació del balanç econòmic corresponent a l'any 2016 i pressupost proper; informacions sobre el Congrés Nacional d'Hospitalitats, celebrat a Granada; trobada de les Juntes de les Hospitalitats catalanes, celebrada al Santuari de la Mare de Déu de Núria; lema pastoral de Lourdes 2017: «El Senyor ha

fet en mi meravelles»; lliurament de les medalles dels 10 i 15 anys de servei a l'Hospitalitat.

Fou escollida la Sra. Rosaura Llordés com a nova cap d'infermeres en substitució de la Sra. M. Josep Escoda a qui es va agrair el seu servei a l'Hospitalitat. I s'incorporaren a la Junta el Sr. Francisco Poyato del Principat d'Andorra i la Sra. Ramona Solé de Tèrmens. Es va constatar la consolidació de les activitats de

l'Hospitalitat en coordinació amb la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut. Es va veure bé, un any més, que els seminaristes participessin durant l'estiu a Lourdes, com a «stagers». Al dinar de germanor, que posà el punt i final un any més a aquesta tradicional diada nadalenca de l'Hospitalitat, hi assistiren Mn. Joan Pujol, Rector de la parròquia de Balaguer i Arxiprest i Mn. Pau Vidal Capellà custodi del Santuari.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i inclusió

En aquesta darrera audiència jubilar, voldria presentar un aspecte important de la misericòrdia: la inclusió. Déu, de fet, en el seu disseny d'amor, no vol excloure ningú, sinó que vol incloure tothom. Mitjançant el baptisme, per exemple, ens fa fills seus en Crist, membres del seu cos que és l'Església. I nosaltres, cristians, som convidats a utilitzar el mateix criteri: la misericòrdia és aquella manera d'actuar, aquell estil amb què intentem incloure els altres en la nostra vida, evitant de tancar-nos en nosaltres mateixos i en les nostres seguretats egoistes.

En el fragment de l'Evangeli de Mateu que hem just escoltat, Jesús adreça una invitació realment universal: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (11,28). Ningú no és exclòs d'aquesta crida, perquè la missió de Jesús és revelar a cada persona l'amor del Pare.

Aquest aspecte de la misericòrdia, la inclusió, es manifesta obrint els braços per acollir sense excloure, sense classificar els altres per la condició social, la llengua, la raça, la cultura, la religió: davant nostre són només persones per estimar com les estima Déu.

Com en són, de certes, les paraules de Jesús que inviten tots els qui estan cansats i afeixugats a caminar cap a ell per a trobar repòs! Els seus braços oberts a la creu demostren que ningú no és exclòs del seu amor i de la seva misericòrdia. L'expressió més immediata amb què ens sentim acollits i inserits en ell és la del seu perdó. Tots tenim necessitat de ser perdonats per Déu. I tots tenim necessitat de trobar germans i germanes que ens ajudin a caminar vers Jesús, a obrir-nos al do que ens ha fet a la creu.

(Dissabte, 12 de novembre de 2016.)

Celebracions de Nadal a la presó i amb els avis

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives ha presidit les darreres setmanes diverses celebracions de Nadal al Centre Penitenciari de La Comella, amb els interns; a la Residència Clara Rabassa, amb els malalts; i a l'Asil de les Germanetes dels Pobres, a La Seu d'Urgell, amb els avis.

Han estat unes celebracions emocionades, en les que Mons. Vives en la seva homilia va fer referència a la joia del Nadal per l'Encarnació del Fill de Déu i va exhortar als presents a viure amb joia el missatge del naixement de Jesús; nascut com un Salvador, que és llum de Déu a la terra, que asseca les llàgrimes, que cura els cors desfets.

Al Centre de La Comella, a Andorra la Vella, va concelebrar amb l'Arxiprest de les Valls i Delegat diocesà de Pastoral Penitenciària, Mn. Ramon Sàrries. La Missa fou solemnitada amb l'acompanyament musical d'un grup d'alumnes d'ESO de l'Escola Ana Maria Janer de Santa Coloma acompanyats per alguns dels seus professors.

Després de la celebració, els interns van rebre un obsequi de Nadal de Càritas Andorrana que els va lliurar el Copríncep Episcopal.

Mons. Vives va voler ser portador d'esperança també entre els avis i malalts que van assistir a les celebracions a les residències, convidant-los a viure el Nadal amb la gran esperança que Déu dóna als homes amb el naixement del seu Fill.

La celebració de la Missa del Gall a la Catedral va precedida del *Cant de la Sibila*, que serà interpretada per la soprano i historiadora Laura de Castellet. Enguany la solemnitació del cant anirà a càrrec de dos cors, que estaran situats a dalt a l'orgue i també al presbiteri.

El *Cant de la Sibila* s'interpreta una altra vegada des de fa cinc anys a la Catedral, tal com s'havia fet antigament. La peça formava part d'un drama litúrgic de gran difusió al sud d'Europa a l'edat mitjana, que es portava a terme la nit de Nadal. Parla de la fi del món i ens enfronta a l'esdeveniment final, al qual cal arribar nets de cor.

El Nadal ens crida a fer pinya

Tornem a viure un nou Nadal i una vegada més volem fer-vos arribar un missatge que us toqui el cor i l'esperit. Necessitem cridar, clamar com els profetes bíblics, i fer-ho en el desert de la vida actual: un desert que ofega sota la sorra de l'egoisme i l'individualisme les nostres comunitats, també les de la fe. La campanya de Càritas per a aquest Nadal ens diu «*Cridats a ser comunitat*», i el cartell és ple de rostres que ens suggereixen diferents cultures, pobles, maneres de ser... però que en conjunt parlen d'humanitat.

I què us volem cridar? Què Ell vol néixer de veritat entre tots nosaltres, per néixer de veritat necessita el caliu de la família, el caliu de la societat, el de l'Església. Només així pot donar-se i ajudar-nos a donar-nos, especialment a aquells que ens necessiten: estem en un món de valors caducs i capgirats, que només atén els interessos egoistes, deixant de costat moltes persones que no compten per a governs i societats: els pobres, els immigrants, els ancians, els refugiats, els... tots tapats per la sorra del desert de la indiferència i la vanitat.

Una de les paraules més emprades d'aquests dies és la paraula «fraternitat». Els anuncis als mitjans de comunicació cerquen donar-nos una sensació de que tot està bé, ens insinuen quan de bona és la humanitat, i acabem entenent que el Nadal és un entramat de llumetes, regals, nades, consum, en definitiva... *Alerta!* ens diria el profeta, aquest no és el Nadal de fraternitat que l'Evangeli ens demana, que l'Església i Càritas ens demanen.

Som cridats a ser i construir veritables comunitats, on la suma de tots faci possible un món millor. Una fraternitat que té com a centre la persona, i especialment la persona que tenim arraconada. La millor manera de viure el Nadal és aplegar-nos tots i fer de la nostra Església i la nostra societat una veritable pinya, una veritable comunitat. El Nen que neix necessita el nostre escalf i les nostres obres de misericòrdia!

Només així la fraternitat de tots nosaltres possibilitarà una veritable comunitat de fe, esperança i caritat. Una mica semblant al món dels castellers, cal una bona pinya de braços entrecruats que permetin sostenir i fer aixecar el castell ben alt i ben fort, que aguanti perquè l'enxaneta coroni el castell. Càritas us necessita per aixecar el castell de la fraternitat ben alt i fort, i ajudar als més exclosos i necessitats, i dalt de tot l'enxaneta pugui fer brillar l'estel del veritable Nadal. Ara la pregunta és per a tu... Et necessitem, ens vols ajudar?

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns [Fets 6,8-10;7,54-60 / Sl 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimarts [1Jo 1,1-4 / Sl 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teo-

dor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dimecres [1Jo 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.

29. □ Dijous [1Jo 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David.

30. □ Divendres [Sir 3,2-6.12-14 (o bé: Col 3,12-21) / Sl 127 / Mt 2,13-15.19-23]. Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep; sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dissabte [1Jo 2,18-21 / Sl 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà 314-335) i mr.; santa

Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ Diumenge vinent, Octava de Nadal. Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (lit. hores: de la solemnitat) [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Be-goña; sant Concordi, prev. i mr.

Nadal de nostre Senyor Jesucrist

COMENTARI

El qui és la Paraula s'ha fet home

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau, amb el Naixement del Príncep de la Pau. La notícia és confirmada pels sentinelles que veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió convidant-nos a celebrar el seu Naixement.

La conseqüència lògica és la crida a l'alegria: *Danseu ruïnes de Jerusalem! Alceu totes el crit d'alegria!* Quin goig celebrar Nadal!

El Senyor que celebrem naixent avui ha redimit Jerusalem i així tots els pobles veuran la salvació del nostre Déu.

Culmina un llarg projecte: Déu antigament va parlar als pares per boca dels profetes. Ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat en la persona del Fill i per això ja no cal esperar cap Revelació nova diferent. Certament Déu ningú no l'ha vist mai. Però ens l'ha revelat Déu, Fill únic, que està en el si del Pare i Encarnat per obra de l'Esperit Sant és resplendor de la glòria de Déu.

El gran «misteri» de l'Encarnació del Fill de Déu —el Nadal— l'evangelista Jn ens el presenta al Pròleg, perfecta síntesi de tot l'evangeli.

Al principi, és a dir abans del temps (Sir 24,9), quan només existia l'Etern Déu que no té començament ni acabament, ja existia Aquell de qui ara en parlarà i que mereix el nom nou de «la Paraula»: perquè si Déu ningú no l'ha vist mai, el Déu Fill Unigènit, el qui és la Paraula, és qui ens l'ha revelat. I ho ha fet amb l'Encarnació d'humilitat.

El qui és la Paraula no només «era amb Déu» orientat dinàmicament vers el Pare sinó que també era Déu; i com a tal tenia en Ell la vida i la vida era la Llum dels homes.

En un moment de la història Déu envià un home, Joan, com a «testimoni» de la Paraula eterna entrada a la història quan, fet home, plantà entre nosaltres el seu Tabernacle.

L'Encarnació del Logos etern de Déu ens fa contemplar la seva glòria per rebre d'Ell cada dia la gràcia de la veritat de la qual Ell n'és ple.

Contemplem-la en adoració d'agraïment i donem-ne joiós testimoniatge, com els àngels; però nosaltres construint pau a la terra a favor de tots els homes.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu totes el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

▶ Salm responsorial (97)

R. D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda / i els pobles contempen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acaba l'obra de purificació dels pecats s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat?». I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill?». Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que proclama la paz, que anuncia la buena noticia, que pregona la justicia, que dice a Sión: «¡Tu Dios reina!». Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión. Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, porque el Señor ha consolado a su pueblo, ha rescatado a Jerusalén. Ha descubierto el Señor su santo brazo a los ojos de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la salvación de nuestro Dios.

▶ Salmo responsorial (97)

R. Los confines de la tierra han contemplado la salvación de nuestro Dios.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Tañed la cítara para el Señor / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 1,1-6)

En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha realizado los siglos.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de la Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, yo te he engendrado hoy»; y en otro lugar: «Yo seré para él un padre, y él será para mí un hijo?». Asimismo, cuando introduce en el mundo al primogénito, dice: «Adórenlo todos los ángeles de Dios.»

▶ Comienzo del santo evangelio según san Juan

(Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios.

Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.